

lumea, de fapt

Ursu Marian Florentin

domnule taximetrist oprește-mă te rog
pe marginea prăpastiei,
pe la sfârșit de an,
vreau să văd cum e pe fundul gropii,
acolo
unde mai nimeni nu se uită niciodată

du-mă în treacăt pe la azilul de noapte,
pe la casele de bătrâni și orfani,
pe la casele de nebuni,
prin ghetourile umilinței,
du-mă până la sfârșitul lumii
și înapoi
lasă-mă puțin la colțul străzii unde își
amanetează oamenii sufletul
și trupul
să văd dacă Dumnezeu se vede la fel
de frumos
și dacă aerul încă nu e impozitat

sunt și acolo oameni pesemne care iubesc,
le e foame
și chiar mai plâng câteodată

domnule taximetrist, du-mă
pe marginea prăpastiei în fiecare an
să mă uit în ochii lui Dumnezeu
să-mi spună și mie
cum e lumea,
de fapt